



**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИКО-ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**85 ВСЕУКРАЇНСЬКОГО НАУКОВО-ПРАКТИЧНОГО КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ З
МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
СУЧАСНОЇ МЕДИЦИНИ ТА ФАРМАЦІЇ - 2025»**

15-16 травня 2025 року



ЗАПОРІЖЖЯ – 2025

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВІТАМІННОЇ ТЕРАПІЇ У ЛІКУВАННІ ДІТЕЙ З ПРОГРЕСУЮЧОЮ МІОПІЄЮ	132
<i>Тіткова О.Ю.</i>	
ОНКОЛІТИЧНА ВІРОТЕРАПІЯ: СУЧАСНІ УЯВЛЕННЯ ТА ДОКАЗОВІСТЬ ПЕРСПЕКТИВ.....	133
<i>Сікорський М.В.</i>	
ВПЛИВ МОДИФІКАЦІЇ ЖИТТЄВОГО СТИЛЮ НА ЯКІСТЬ ЖИТТЯ У ПАЦІЄНТІВ З	
САРКОПЕНІЄЮ	134
<i>Кечеджисев В. В.</i>	
SCREENING FOR JOINT LESIONS IN PATIENTS WITH HEMOPHILIA	134
<i>Savithry Sudhir</i>	
IMAGING MODALITIES IN STRESS FRACTURE DIAGNOSIS: A RADIOLOGICAL PERSPECTIVE ..	135
<i>Kavya Kesavan</i>	
ENDOGENOUS ANTIOXIDANT SYSTEMS IN THE LENS: ROLES OF GLUTATHIONE, SUPEROXIDE	
DISMUTASE, CATALASE, AND PROTECTIVE ENZYMES	136
<i>Coganovschi V.</i>	
ЧАСТОТА ЗАСТОСУВАННЯ СОНЦЕЗАХИСНИХ SPF-ЗАСОБІВ ПАЦІЄНТАМИ ІЗ ЗЛОЯКІСНОЮ	
ПАТОЛОГІЄЮ ШКІРИ: РЕЗУЛЬТАТ ОПИТУВАННЯ	136
<i>Ратушненко Д. В.</i>	
ПОШИРЕНІСТЬ КОМОРИТНИХ ПАТОЛОГІЙ ПІСЛЯ ПРОХОДЖЕННЯ ПРОМЕНЕВОЇ ТЕРАПІЇ У	
ПАЦІЄНТІВ, ХВОРИХ НА РАК МОЛОЧНОЇ ЗАЛОЗИ	138
<i>Теличко Д.С.</i>	
СТВОРЕННЯ БІОСУМІСНИХ ІМПЛАНТІВ ДЛЯ ВІДНОВЛЕННЯ ФУНКЦІЇ СЕЧОВИВІДНИХ	
ШЛЯХІВ	138
<i>Краєвий І.А., Кес О.Ю.</i>	
УРАЖЕННЯ ОРГАНУ ЗОРУ ПРИ САРКОЇДОЗІ	139
<i>Кранівін К.С.</i>	
MODERN APPROACHES IN THE TREATMENT OF HUMERAL SHAFT FRACTURE	139
<i>Adarsh Sheeba Kumar</i>	
ПСИХОЕМОЦІЙНИЙ СТАН ОНКОХВОРИХ: ШЛЯХИ ПІДТРИМКИ ТА ПСИХОЛОГІЧНІ	
ВТРУЧАННЯ	140
<i>Хмільова А.Д., Каніковська А.О., Тимошук В.Р.</i>	
ВИПАДОК ГІГАНТСЬКОГО ГІДРОНЕФРОЗУ У ХВОРОГО НА ДИТЯЧИЙ ЦЕРЕБРАЛЬНИЙ	
ПАРАЛІЧ	141
<i>Вакуленко А.І.</i>	
ПОШИРЕНІСТЬ ХВОРОБИ СУХОГО ОКА СЕРЕД СТУДЕНТІВ.....	142
<i>Вакуленко А.І.</i>	
СТАТЕВІ ІНФЕКЦІЇ ТА РЕЗИСТЕНТНІСТЬ ДО АНТИБІОТИКІВ: ГОНОРЕЯ ПОВЕРТАЄТЬСЯ	142
<i>Дмитрук Т.О., Кес О.Ю.</i>	
ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ МАЛОІНВАЗИВНОГО ХІРУРГІЧНОГО ЛІКУВАННЯ РАКУ НИРКИ:	
ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ВІДКРИТОЇ ТА ЛАПАРОСКОПІЧНОЇ НЕФРЕКТОМІЇ	143
<i>Сазонова С.О., Степанець К.П.</i>	
CONTEMPORARY MANAGEMENT OF TROCHANTERIC FEMORAL FRACTURES	144
<i>Tosan Ion</i>	
THE ROLE OF GLYCATION IN CAR-T CELL THERAPY	144
<i>Evgheni Grusac, Roman Munteanu</i>	
РОЛЬ НЕОАД'ЮВАНТНОЇ ГОРМОНОТЕРАПІЇ В ЛІКУВАННІ ГОРМОНОПОЗИТИВНОГО HER2 –	
НЕГАТИВНОГО РАКУ ГРУДНОЇ ЗАЛОЗИ В МЕНОПАУЗІ	145
<i>Буркало В.В., Горкавчук М.В., Балаж Ю.П.</i>	
ПОРІВНЯННЯ ЗЛОЯКІСНОСТІ ГОРМОНЧУТЛИВИХ ТА ГОРМОННЕЧУТЛИВИХ ПУХЛИН	
ГРУДНОЇ ЗАЛОЗИ.	146
<i>Харченко В.В., Турупалов Р.Ю.</i>	
COVID-19 IN PATIENTS WITH CHRONIC LEUKEMIA.....	146
<i>Anitta Mathew</i>	
ХІРУРГІЯ, АНЕСТЕЗІОЛОГІЯ.....	147
ВИКОРИСТАННЯ ПОВ'ЯЗОК З НАНОЧАСТИНКАМИ МІДІ, ДЛЯ ЛІКУВАННЯ ХРОНІЧНИХ РАН	147
<i>Чумак Є.В.</i>	
МЕТОДИ ЗАКРИТТЯ ВЕЛИКИХ ДЕФЕКТІВ ТКАНИН У ВІЙСЬКОВИХ ПІСЛЯ ВИБУХОВИХ	
ТРАВМ.....	148
<i>Мельник Т.С., Сікорська А.В.</i>	
«БАРІАТРИЧНА ХІРУРГІЯ ЯК МЕТОД ЛІКУВАННЯ МЕТАБОЛІЧНОГО СИНДРОМУ»	148
<i>Андрушко А.О., Волощук І.І.</i>	
МІНІІНВАЗИВНА РЕВАСКУЛЯРИЗАЦІЯ ПРИ ХРОНІЧНІЙ ШЕМІЇ НИЖНІХ КІНЦІВОК: ОГЛЯД	
ЛІТЕРАТУРИ	149
<i>Джус Н.В.</i>	

ВПЛИВ МІКРОБІОМУ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ІМУНОТЕРАПІЇ

Вельган О.В., Стебловська І. В.

Кафедра променевої діагностики, променевої терапії та онкології
Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова

Актуальність: Сучасна імунотерапія, зокрема у лікуванні онкологічних захворювань, демонструє високу ефективність у певних групах пацієнтів. Проте існує значна варіативність у відповіді на лікування. Останні дослідження показують, що мікробіом кишечника відіграє важливу роль у модуляції імунної відповіді організму, а отже – і в ефективності імунотерапевтичних підходів.

Мета: полягає у вивченні даної теми, проведенні інформаційного аналізу та у формуванні остаточних висновків.

Матеріали та методи. У цьому дослідженні ми провели систематичний огляд наукової літератури за допомогою баз даних PubMed для ідентифікації клінічних досліджень.

Результати. Мікробіота кишечника бере участь у формуванні та підтримці імунного гомеостазу. Вона впливає на дозрівання імунних клітин, вироблення цитокінів і функціонування Т-клітин, зокрема CD8⁺ та Treg-клітин. Упродовж останніх років зростає кількість досліджень, які демонструють зв'язок між складом кишкового мікробіому та ефективністю імунотерапії, зокрема інгібіторів контрольних точок імунної відповіді – таких як анти-PD-1, анти-PD-L1 та анти-CTLA-4. Найбільш вивченим у цьому контексті є рак легені, меланома та нирково-клітинна карцинома. У кількох провідних дослідженнях було показано: пацієнти, які позитивно відповідають на імунотерапію, мають більш високе мікробне різноманіття: *Akkermansia muciniphila*, *Faecalibacterium prausnitzii*, *Bifidobacterium longum*;

Ефективність відповіді на імунотерапію із застосуванням анти-PDL1 підходу асоційована з представниками мікробіоти, що належать до роду *Bifidobacterium*. На прикладі мишей оральне застосування *B. breve* та *B. longum* у монорежимі чи в поєднанні з анти-PDL1 підходом призводило до підвищення протипухлинної активності CD8⁺-Т-клітин. У мишей, пролікованих антибіотиком, подібного ефекту не спостерігали. Метагеномний аналіз випорожнень пацієнтів виявив кореляцію між клінічною відповіддю пацієнтів на терапію та вмістом у мікробіоті кишечника бактерії *Akkermansia muciniphila*. Додавання цієї бактерії у вигляді пробіотика у пацієнтів з мінімальною кількістю *A. muciniphila* сприяло підвищенню ефективності імунотерапії з використанням анти-PDL1-підходу

Висновки: У результаті проведеного аналізу даних наукової літератури виникає думка, чи не опосередкована ефективність дії протипухлинних хіміопрепаратів активністю мікробіоти. Виявляється, що однією з основних складових індивідуальної чутливості кожної людини до будь-якого терапевтичного впливу є композиційний склад та метаболічна активність мікробіоти. Тому надзвичайно важливо враховувати вплив останньої на ефективність хіміо- або імунотерапії.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВІТАМІННОЇ ТЕРАПІЇ У ЛІКУВАННІ ДІТЕЙ З ПРОГРЕСУЮЧОЮ МІОПІЄЮ

Тіткова О.Ю.

Науковий керівник- д.мед.н., проф. Цибульська Т.Є.

Кафедра офтальмології

Запорізький державний медико-фармацевтичний університет, ТОВ «ВІЗУС»

Мета дослідження. Оцінити ефективність вітамінної терапії у лікуванні дітей з прогресуючою міопією.

Матеріали та методи. Обстежено 64 дитини (128 очей) з міопією, з яких 34 дитини (68 очей) становили основну групу (І) і приймали вітамінну терапію. Групу порівняння (ІІ) склали 30 пацієнтів (60 очей), які не отримували вітамінної терапії. Контрольна група- 18 умовно-здорових дітей (36 очей). Термін спостереження – 12 місяців. Вітамінна терапія

включала: Вітамін Д 2000 МЕ/добу, ретинол 2000 МЕ/добу, токоферол 10 мг/добу протягом 2 місяців. Проведено стандартне офтальмологічне обстеження: візометрію, авторефрактокератометрію до та після циклоплегії, біомікроскопію, офтальмоскопію, визначення аксіальної довжини ока. Дітям основної та контрольної групи визначали рівень ретинолу, 25-гідроксिवітаміну Д та токоферолу у ротовій рідині ІФА аналізом з використанням комерційного набору реагентів. Статистичну обробку проводили у Statistica 13 En (StatSoft, ліцензія № JRR709H998119TE-A).

Отримані результати. Дослідження рівню ретинолу та 25-гідроксивітаміну Д виявило зниження у пацієнтів основної групи в середньому у 2 рази у порівнянні з дітьми контрольної групи: 101,48 [88,56;116,82] нг/мл та 212,03 [205,55;215,27] нг/мл, 18,02 [16,93; 19,77] нг/мл та 39,80 [38,98; 40,68] нг/мл відповідно ($p<0,05$). Спостерігалось зниження рівня токоферолу в середньому у 2,9 рази на відміну від контрольної групи: 4,93 [4,67;5,66] нг/мл та 14,43 [12,12;15,32] нг/мл відповідно ($p<0,05$). Після лікування рівні ретинолу, 25-гідроксивітаміну Д та токоферолу збільшились в середньому у 1,6, 1,3 та 1,8 рази: 161,83 [102,92;207,41] нг/мл 24,22 [18,36; 38,98] нг/мл, 8,86 [5,04; 13,97] нг/мл ($p<0,05$). Середні значення клінічної рефракції у пацієнтів основної групи до та після лікування становили: -2,00 [-1,75;-2,38] дптр та -2,50 [-2,00;-3,00] дптр відповідно ($p<0,05$). Дані аксіальної довжини очного яблука на початку спостереження були 24,55 [24,27;25,11] мм та через 12 місяців стали 24,87 [24,65;25,33] мм ($p<0,05$). У пацієнтів групи порівняння початкові дані рефракції та аксіальної довжини становили -2,00 [-1,75;-2,50] дптр та 24,56 [24,13;24,89] мм. Через 12 місяців відзначається збільшення параметрів: -2,95 [-2,50;-3,00] дптр та 25,19 [24,97;25,42] мм.

Висновки. Найбільш стабільними виявилися середні дані Δ клінічної рефракції та Δ аксіальної довжини ока дітей основної групи, які отримували вітамінну терапію, та становили 0,31 [0,19;-0,75] дптр та 0,28 [0,10; 0,47] мм відповідно ($p<0,05$). На відміну від групи порівняння, у яких дані показники становили 0,75 [-0,25;-1,13] дптр та 0,61 [0,17; 0,96] мм відповідно ($p<0,05$).

ОНКОЛІТИЧНА ВІРОТЕРАПІЯ: СУЧАСНІ УЯВЛЕННЯ ТА ДОКАЗОВІСТЬ ПЕРСПЕКТИВ

Сікорський М.В.

Науковий керівник: ас. Печевистий О. М.

Кафедра променевої діагностики, променевої терапії та онкології
Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова

Актуальність: Онколітична віротерапія є перспективним напрямком у лікуванні раку, оскільки поєднує пряму цитолітичну дію вірусів із активацією імунної системи. Цей підхід дозволяє подолати обмеження традиційних методів, таких як хіміотерапія та радіотерапія, особливо у випадках резистентних пухлин. Сучасні дослідження демонструють ефективність генетично модифікованих онколітичних вірусів (ОВ) у поєднанні з іншими терапіями, що робить цю тему критично важливою для подальшого розвитку онкології.

Мета: Охарактеризувати механізми дії ОВ (прямий цитоліз, модуляція імунної відповіді, вплив на TME), проаналізувати стратегії доставки (біологічні/небіологічні носії) та оцінити результати клінічних досліджень у комбінації з імунно-, хіміотерапією тощо.

Матеріали та методи: Використовувалися дані наукових статей з Google Scholar та PubMed.

Результати: ОВ знищують пухлинні клітини через реплікацію, активацію імунної системи (вивільнення антигенів, DAMPs), модуляцію TME ($M2 \rightarrow M1$ макрофагів, знижують Treg). Інтра-туморальне введення забезпечує локальну дію, але обмежене системним поширенням. Мезенхімальні стовбурові клітини (MSC) як вектори підвищують точність доставки, а наночастки (наприклад, ліпосоми) покращують біорозподіл і захист вірусу. T-VEC (модифікований HSV) ефективний при меланомі з іпілімумабом. Аденовірус DNX-2401 показує перспективи при гліобластомі.